

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824010087
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5824010087.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. júla 2025 o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 z 9.1.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 zo dňa 9.1.2025 v časti – vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine, výroku o ochrannom opatrení – ochrannom liečení a ochrannom dohľade

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/X, C.,

odsudzuje:

Podľa § 173 ods. 3 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, § 41 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 5 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí, a to: mobilný telefón zn. HUAWEI P30-LITE, s bielym zadným krytom a čiernym obalom s príslušenstvom a čierne textilné vrecko s logom „JBL“.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí finančnej hotovosti v sume 763,40 eur.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 z 9.1.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písmeno b) a j) Tr. zák. a prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby, najmenej však od mesiaca jún 2022 až do dňa 23.6.2023, naposledy v meste C., od nestotožnených osôb kupoval omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), ktorý potom predával viacerým najmenej ôsmim osobám, a časť týchto a iných látok mal odložených aj pri sebe, pokiaľ pri osobnej prehliadke dňa 23.6.2023 dobrovoľne nevydal

- plastový obal z „kinder vajca“ žltej farby s priemerom cca 3 cm a výškou cca 4,5 cm, v ňom päť plastových vreciek s tlakovými uzávermi s rozmermi cca 4 x 7,5 cm, v ktorých bol sušený rastlinný materiál zelenej farby - sušené konope so sumárnou hmotnosťou 3,711 g, s prítomnosťou tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z.

o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok, v množstve 13,6 % hmotnostných, čo predstavuje 505 mg účinnej látky spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- kovovú krabičku striebornej farby s výklopným uzáverom, s rozmermi cca 9,5 x 6 x 2 cm s nápisom „TANK 007“, v nej desať plastových vreciek s tlakovými uzávermi s rozmermi cca 4 x 8 cm, každé s obsahom farebne a morfológicky zhodnej kryštalickej látky svetložltej farby so sumárnou hmotnosťou 6,912 g obsahujúcej metamfetamín, ktorý je v zmysle zákona

č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok s koncentráciou účinnej látky v množstve spôsobilom po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (ďalej aj „metamfetamín“) a boli zaistené

- kovová krabička striebornej a čiernej farby s výklopným uzáverom, s rozmermi cca 8,5 x 4 x 1 cm, s nápisom „G5“, v ktorej bolo

- päť zatavených plastových vreciek s rozmermi cca 4 x 1 cm, každé s obsahom farebne a morfológicky zhodnej kryštalickej látky svetložltej farby so sumárnou hmotnosťou 1,746 g metamfetamínu,

- dvanásť zrolovaných plastových vreciek s rozmermi cca 4 x 5 cm, po obvode prelepených čiernou lepiacou páskou, každé s obsahom farebne a morfológicky zhodnej kryštalickej látky bielej farby so sumárnou hmotnosťou 4,071 g metamfetamínu,

- zrezaná plastová striekačka zn. Chirana - 2 ml s dĺžkou tela cca 4,5 cm, s plastovým piestom modrej farby, so zrezaným a zataveným násadcom na ihlu s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,410 g metamfetamínu,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s rozmermi cca 4 x 7,5 cm s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,240 g metamfetamínu,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s rozmermi cca 4 x 7,5 cm s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,217 g metamfetamínu,

- textilné vrečko čiernej farby so zaťahovacou šnúrkou s ozn. „JBL“ bielej farby, s rozmermi cca 7,5 x 11,5 cm, v ktorom bolo trinásť zrolovaných plastových vreciek s rozmermi cca 4 x 5 cm, po obvode prelepených čiernou lepiacou páskou, každé s obsahom farebne

a morfológicky zhodnej kryštalickej látky bielej farby so sumárnou hmotnosťou 4,269 g metamfetamínu,

- finančná hotovosť v sume 763,40 eur a mobilný telefón značky HUAWEI P30-LITE,

s bielym zadným krytom a čiernym obalom s príslušenstvom, zaistený ako stopa číslo 10 pri prehliadke motorového vozidla zn. Ford Mondeo, sivej farby, EČ: C., VIN: E., ktoré používal, resp. získal v súvislosti s páchanou trestnou činnosťou.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovanému A. B. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť počas ochranného dohľadu jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska s tým, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní

k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia vecí a to: mobilný telefón zn. HUAWEI P30-LITE, s bielym zadným krytom a čiernym obalom s príslušenstvom, zaisteného ako stopa číslo 10 pri prehliadke iných priestorov, čierne textilné vrečko s logom „JBL“. Podľa § 60 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí finančnej hotovosti v sume 763,40 eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil písomným podaním zo dňa 6.3.2025, doručeným (cestou Krajského súdu v Žiline) Okresnému súdu Námestovo dňa 25.3.2025, v ktorom uviedol nasledovné.

Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 z 2.7.2024 podáva z dôvodu neprimeranosti uloženého trestu a porušenia zásady proporcionality. Po rekodifikácii Trestného zákona došlo k zmierneniu trestných sadziieb pre skutky, za ktoré bol odsúdený. Napriek tomu bol jeho trest znížený len o 1 rok a 8 mesiacov (zo 6 rokov a 8 mesiacov na 5 rokov), zatiaľ čo spoluobžalovanému F. G. bol trest znížený o 3 roky a 4 mesiace (z 10 rokov na 6 rokov a 8 mesiacov). Tento nepomer naznačuje porušenie princípu proporcionality trestov, keďže skutok a miera účasti boli obdobné a obaja sa k činu priznali. Ak súd po rekodifikácii pristúpil k zníženiu trestu, mal tak učiniť rovnomerne a v súlade s predchádzajúcimi rozhodnutiami. V pôvodnom konaní urobil vyhlásenie v záverečnej reči, v ktorom sa jednoznačne priznal k spáchaniu skutku a vyjadril ľútosť. Na základe tohto vyhlásenia mu bol vtedy znížený trest na 6 rokov a 8 mesiacov, zatiaľ čo spoluobžalovaný F. G. takéto vyhlásenie neurobil, a preto dostal pôvodne 10 rokov. Po rekodifikácii však táto skutočnosť stratila akýkoľvek význam, pretože nové trestné sadzby automaticky viedli k zníženiu trestu bez potreby ďalšieho vyhlásenia. Keďže už nie je možné zopakovať toto vyhlásenie v novom konaní, ocitol sa v právne neistom postavení. Ak zákon v pôvodnom konaní umožnil zníženie jeho trestu na 6 rokov a 8 mesiacov na základe jeho vyhlásenia, neexistuje logický dôvod, prečo by po rekodifikácii jeho trest nemal byť znížený aspoň v rovnakej miere. Práve táto nepredvídateľnosť trestného konania vytvára právnu neistotu a nerovnosť v jeho neprospech. Rekodifikácia Trestného zákona účinná od 1.1.2024 zaviedla nové trestné sadzby, ktoré reflektujú miernejší prístup

k vybraným trestným činom. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 214/2019 Z. z. je cieľom zmien dosiahnutie jednotnej a spravodlivý trestnej politiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí, sp. zn. 2Tdo/49/2019 zdôraznil, že pri rekodifikácii Trestného zákona musí byť trest po novele primerane upravený tak, aby nedošlo ku neodôvodnenej nerovnosti medzi spolupáchateľmi. V jeho prípade však súd uložil trest, ktorý neprimerane vybočuje

z rámca primeraného zníženia trestu. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 372/2018 je rozdielne trestanie spolupáchateľov prípustné len v prípade, ak existujú výrazné individuálne okolnosti odôvodňujúce vyšší trest pre jedného z nich. V tomto prípade však takéto odlišnosti neexistujú, obaja boli v rovnakej situácii, obaja sa priznali a obaja mali rovnaké postavenie v rámci trestného konania. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Tdo/19/2021 zdôrazňuje, že súdy musia pri rekodifikácii zachovať proporcionality trestov, inak sa trestný systém stáva nepredvídateľným. Ak by bol aplikovaný rovnaký princíp zníženia trestu, aký bol uplatnený na spoluobžalovaného, jeho trest by mal byť znížený primerane o minimálne 3 roky, nielen o 1 rok a 8 mesiacov. Na základe vyššie uvedených skutočností žiada, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok v časti týkajúcej sa výšky trestu, uložil mu úmerne znížený trest, ktorý by reflektoval rovnaký princíp znižovania trestu ako

v prípade spolupáchateľa, alternatívne, aby zvážil iný druh trestu, napr. podmienené odsúdenie alebo miernejší trestný postih v rámci zákonných možností. V prípade, že súd nevyhovie návrhu na spravodlivé zníženie trestu, žiada zváženie alternatívneho trestu v súlade s princípom individualizácie trestu.

K podanému odvolaniu obžalovaného A. B. sa vyjadril prokurátor písomným podaním zo dňa 31.3.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 31.3.2025, v ktorom uviedol nasledovné.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 zo dňa 9.1.2025, ktorým súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, s uložením ochranného dohľadu na jeden rok a trest prepadnutia vecí tam uvedených, považuje za zákonný a správny.

Obžalovanému A. B. bol za trestnú činnosť kvalifikovanú rovnako ako u obžalovaného F. G. uložený totožný trest odňatia slobody, proti ktorému smeruje aj jeho odvolanie, a z toho dôvodu pokladá jeho námietky týkajúce sa rovnosti obžalovaných a údajnej rozdielnosti trestov za nedôvodné. Rozsudok prvostupňového súdu je čo do výroku o treste obžalovaného A. B. a aj F. G. riadne zdôvodnený a aj z jeho písomného vyhotovenia je zrejmé, akými úvahami sa sudkyňa Okresného súdu Námestovo pri ukladaní trestov spravovala a prečo bol obom odsúdeným uložený trest odňatia slobody v rovnakej výmere piatich rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a iné tresty. Z rozsudku citovaných ustanovení Trestného zákona, ktoré súd správne aplikoval na uloženie trestu obom obvineným, je zrejmé, že obom obžalovaným mohol súd, pri prijatí vyhlásení o vine obžalovaných urobených na hlavnom pojednávaní, uložiť trest odňatia slobody v rozsahu

od 4 rokov a 8 mesiacov do 12 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho štyri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 3 platí rovnako. Z týchto ustanovení Trestného zákona potom vyplýva, že súd musel uložiť obžalovaným trest odňatia slobody, ktorý nemohol podmienične odložiť.

V priebehu trestného stíhania neboli, okrem výpovede obžalovaného v tom zmysle, že si po prepustení z väzby na slobodu našiel prácu, viedol riadny život a našiel si priateľku, a preto je jeho náprava možná, vykonané žiadne iné dôkazy, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., a teda mimoriadne zníženie trestu pod spodnú hranicu trestu odňatia slobody, ktorá predstavuje výmeru od 56 mesiacov. Okolnosti uvádzané obžalovaným A. B. nie sú takej povahy, aby odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu.

Z týchto dôvodov pokladá ostatné námietky obžalovaného smerujúce k neprimeranosti zníženia trestu po rekonštrukcii Trestného zákona a jej vplyvu na spravodlivé ukladanie trestov a aj jeho návrh na zmenu rozsudku uložením podmieničného trestu odňatia slobody, resp. iného alternatívneho trestu za rovnako nedôvodné.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Obžalovaný A. B. odvolanie doplnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 27.3.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 27.3.2025, v ktorom uviedol nasledovné:

Prvostupňový súd pri „prvom“ rozsudku zo dňa 2.7.2024 mu po jeho učenom vyhlásení o vine uložil trest odňatia slobody, ktorý predstavoval spodnú hranicu dolnej hranice trestnej sadzby po jej mimoriadnom znížení o 1/3, a teda mu uložil trest odňatia slobody vo výške 80 mesiacov. V napadnutom rozsudku mu však po učenom vyhlásení o vine a treste odňatia slobody nebol uložený trest odňatia slobody, ktorý by predstavoval spodnú hranicu dolnej hranice trestnej sadzby po jej mimoriadnom znížení o 1/3, a teda trest vo výške 4 roky 8 mesiacov, keď žiada, aby mu bol uložený práve trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici po mimoriadnom znížení, tak ako to bolo aj v prípade „prvého“ rozsudku. Navrhuje preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 zo dňa 9.1.2025 zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu.

K doplnenému odvolaniu obžalovaného A. B. sa vyjadril prokurátor písomným podaním zo dňa 28.4.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 28.4.2025, v ktorom uviedol nasledovné:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 zo dňa 9.1.2025, ktorým súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, s uložením ochranného dohľadu na jeden rok a trest prepadnutia tam uvedených vecí, považuje za zákonný a správny. Návrh obžalovaného na uloženie trestu odňatia slobody na samotnej dolnej hranici po mimoriadnom znížení, tak ako to malo byť pri prvom rozsudku, pokladá z dôvodov opísaných vo vyjadrení zo dňa 31.3.2025 za nedôvodný a v celom rozsahu trvá na predchádzajúcom vyjadrení podanom k odvolaniu obžalovaného A. B.. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Žiline jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného A. B. sa na Krajskom súde v Žiline dňa 2.7.2025 konalo v neprítomnosti obžalovaného A. B. za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 7 Tr. por. Obžalovaný A. B. bol krajským súdom predvolaný na verejné zasadnutie včas a riadne, vrátane poučenia o možnosti a zákonných podmienkach vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti (písomné predvolanie na verejné zasadnutie a poučenie osobne prevzal dňa 17.6.2025). Obžalovaný písomným podaním zo dňa 30.6.2025, ktoré bolo Krajskému súdu v Žiline odovzdané obhajcom obžalovaného priamo na verejnom zasadnutí dňa 2.7.2025, vyslovene požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti s poukazom na § 293 ods. 7 Tr. por. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B. bol prítomný obhajca obžalovaného H. I. J.. Prítomná prokurátorka a obhajca obžalovaného H. I. J. navrhli verejné zasadnutie dňa 2.7.2025 vykonať v neprítomnosti obžalovaného A. B..

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa prokurátorka v rámci konečného návrhu vyjadrila, že odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko tresty špecifikované v napadnutom rozsudku považuje za zákonné a dôvodné. Trest odňatia slobody, tak ako bol uložený

obžalovanému, zodpovedá kritériám individuálnej aj generálnej prevencie. Obhajca v konečnom návrhu navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, a aby mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov.

Krajský súd na podklade obžalovaným podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste u obžalovaného A. B., ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného A. B. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, a je dôvodné.

Krajský súd v ďalšom konštatuje, že v danom prípade ide o v poradí druhé rozhodnutie okresného súdu o podanej obžalobe prokurátora, keď v dôsledku odvolania podaného obžalovanými i prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 zo dňa 2.7.2024, Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 2To/78/2024 zo dňa 31.10.2024 zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/11/2024 zo dňa 2.7.2024 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v danom prípade reagoval na novelu Trestného zákona účinnú po 6.8.2024, ktorá sa vzťahovala na trestnú vec obžalovaných, do takej miery, že Trestný zákon účinný po 6.8.2024 bol pre obžalovaných výhodnejší, nielen pokiaľ ide o trest, ale aj pokiaľ ide o charakter a diametrálnu zmenu konštrukcie dotknutej skutkovej podstaty trestného činu v novelizovanom Trestnom zákone (výhodnejší nielen čo do posudzovania trestu, ale aj viny obžalovaných). Na uvedené rozhodnutie krajského súdu a novelu Trestného zákona účinnú od 6.8.2024 reagoval prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo písomným podaním zo dňa 9.1.2025, adresovaným Okresnému súdu Námestovo, ktorým zmenil obžalobu úpravou skutkovej vety (modifikovaná vzhľadom na zmenu samotnej konštrukcie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu) a právnej kvalifikácie skutkov podanej obžaloby, v súlade so zásadou zachovania totožnosti skutku. Obžalovaní a obhajcovia na hlavnom pojednávaní dňa 9.1.2025 nemali proti uvedenej zmene obžaloby prokurátora žiadne výhrady ani pripomienky. Okresný súd tak na hlavnom pojednávaní v ďalšom pokračoval v konaní o obžalobe prokurátora v zmysle jej úpravy prokurátorom. Krajský súd konštatuje, že okresný súd sa následne na hlavnom pojednávaní riadil právnym názorom krajského súdu poňatým v zrušujúcom uznesení a vykonal úkony tak, ako ich krajský súd nariadil.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením, že je vinný, dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. B..

Berúc do úvahy odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák., trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Krajský súd aj na tomto mieste zvyrazňuje, že v danom prípade vo vzťahu k obžalovanému A. B., novelou Trestného zákona účinnou od 6.8.2024 došlo k takej zásadnej zmene tých ustanovení Trestného zákona, ktoré sa vzťahovali k vine obžalovaného, ktoré ustanovenia Trestného zákona okresný súd správne vyhodnotil, konštatujúc, že Trestný zákon účinný od 6.8.2024 je pre obžalovaného výhodnejší

ako Trestný zákon účinný do 5.8.2024. Vzhľadom na obžalovaným vyhlásenú vinu ku skutku právne kvalifikovanému ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písmeno b) a j) Tr. zák. a prečin neoprávneneho prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal, pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd správne aplikoval Trestný zákon (ako celok) účinný od 6.8.2024.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatelia, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítušujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatelia o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatelia alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. (prvá a druhá veta cit. ust.)

Podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, kto neoprávnene vyrobí omamnú látku alebo psychotropnú látku alebo neoprávnene obchoduje s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou v nepatrnom množstve, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 172 ods. 2 písm. b) Tr. zák., odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom množstve.

Podľa § 173 ods. 3 písm. a) Tr. zák., odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 Tr. zák., závažnejším spôsobom konania sa rozumie jednak páchanie trestného činu po dlhší čas (písm. b) a taktiež na viacerých osobách (písm. j).

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., kto neoprávnene prechováva omamnú látku konope, živice z konopy alebo psychotropnú látku obsahujúcu akýkoľvek tetrahydrokanabinol, izomer alebo jeho stereochemický variant (THC) v nepatrnom množstve, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 v malom množstve.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, keď obžalovaný namieta uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody ako neprímerane vysokého trestu, nezohľadňujúceho zásady ukladania trestov, jeho primeranosť a proporcionalitu, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Okresný súd tu ale pri určení výšky konkrétneho trestu odňatia slobody obžalovanému A. B. nesprávne aplikoval

ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák., upravujúce výpočet (úpravu) trestu odňatia slobody, v zmysle ktorého, pri trestnej sadzbe vzťahujúcej sa k činu najprisnejšie trestnému (§ 41 ods. 1 Tr. zák.), t.j. zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písmeno b) a j) Tr. zák., pri ktorom správne konštatoval, že za toto konanie je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na 7 až 15 rokov, trestnú sadzbu za použitia ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák., upravil a určil výmerou trestu odňatia slobody na 4 roky a 4 mesiace až 15 rokov. K takto upravenej dolnej hranici trestnej sadzby (zo 7 rokov na 4 roky a 4 mesiace) sa dostal nesprávnym aplikovaním 1/3 trestnej sadzby, ktorú rátať zjavne z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby (konkrétne 15 rokov – 7 rokov = 8 rokov, z toho 1/3 je 2 roky a 8 mesiacov; nadväzne 7 rokov – 2 roky a 8 mesiacov = 4 roky a 4 mesiace). Podľa tohto kľúča sa ale postupuje vtedy, keď sa aplikuje ustanovenie § 38 ods. 6 Tr. zák., ktoré ale platí len pri výpočte trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 a 4 Tr. zák.

Okresný súd následne úvahy vedené k určení konkrétneho úhrnného trestu odňatia slobody viedol z takto nesprávne vymedzenej (nominálnej) trestnej výmery, pri ktorej úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov považoval za spravodlivý, naopak, zníženie trestu odňatia slobody na maximálne možnú úroveň, pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. (pri ktorej rátať s dolnou hranicou ním nesprávne upravenej trestnej sadzby 4 roky a 4 mesiace), považoval za neprimerane miernu.

Podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. (účinného od 6.8.2024), pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Krajský súd konštatuje, že pri trestnej sadzbe 7 rokov až 15 rokov, je pri správne aplikovanom ustanovení § 39 ods. 5 Tr. zák. úprava trestnej sadzby nasledovná: Vychádza sa z dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá sa znižuje o 1/3, teda pri dolnej hranici 7 rokov, je $1/3 - 2 \text{ roky a } 4 \text{ mesiace}$ (t.j. $7 \text{ rokov} \times 12 \text{ mesiacov} = 84 \text{ mesiacov} : 3 = 28 \text{ mesiacov}$, t.j. 2 roky a 4 mesiace). Zníženie dolnej hranice trestnej sadzby (7 rokov) o 1/3 predstavuje upravenú hranicu vo výške 4 roky a 8 mesiacov (t.j. $7 \text{ rokov} - 2 \text{ roky a } 4 \text{ mesiace} = 4 \text{ roky a } 8 \text{ mesiacov}$). Takto upravená trestná sadzba v danom prípade predstavuje výmeru 4 roky a 8 mesiacov až 15 rokov. Z takto upravenej trestnej sadzby bolo potrebné obžalovanému A. B. následne určiť úhrnný trest odňatia slobody v súlade so zásadami pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák., vrátane aplikovania zásady proporcionality a primeranosti trestu. Krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa k trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), a jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Okresný súd správne aplikoval aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému ukladal trest ako úhrnný podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu (Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.) Okresný súd vo vzťahu k obžalovanému A. B. ale už nesprávne vyhodnotil tie na hlavnom pojednávaní inak správne okresným súdom zistené skutočnosti, ktoré sú na prospech obžalovaného A. B., čo má v konečnom dôsledku podstatný vplyv na určenie takého úhrnného trestu odňatia slobody, ktorý je pre obžalovaného B. zákonný a spravodlivý, a to aj s prihliadnutím na individuálnu a generálnu prevenciu. Obžalovanému A. B. je na prospech veci to, že sa v celom priebehu trestného konania k trestnej činnosti priznával a túto úprimne ľutoval a že na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu bez ohľadu na to, že sa v čase tohto jeho vyhlásenia (2.7.2024) Ústavným súdom SR posudzovali aj dotknuté ustanovenia Trestného zákona, podľa ktorých bolo konanie obžalovaného v obžalobe prokurátora právne kvalifikované. Rovnako mu je na prospech, že má záujem viesť (vedie) riadny život, zamestnal sa, má stabilné bývanie, pravidelný príjem a vytvoril si také životné (rodinné) podmienky, ktoré sú spôsobilé na to, aby aj v budúcnosti viedol riadny život a nepokračoval v páchaní trestnej činnosti. Uvedené okolnosti sú práve tými okolnosťami, ktoré má súd posudzovať pri ukladaní trestu obžalovanému (§ 34 Tr. zák., individuálna a generálna prevencia). V tomto

smere bolo potrebné zohľadniť aj skutkové okolnosti v porovnaní s iným obžalovaným, ktorého trestnú vec okresný súd rovnako v rozsudku posudzoval (obžalovaný F. G.). Pokiaľ v skutkovej vete rozsudku pri obžalovanom A. B. je špecifikovaný metamfetamín v súhrnnej hmotnosti 17,865 gramu a THC 3,711 gramu, pri obžalovanom G. je to 37,792 gramu metamfetamínu, 3,902 gramu THC a aj 0,294 gramu extázy. Je pravdou, že skutok je u obžalovaného B. v rozsudku špecifikovaný obdobím od júna 2022 do 23.6.2023 a u obžalovaného F. G. obdobím november 2022 až 23.6.2023, čo je u obžalovaného B. zjavne dlhšie. Uvedené súvislosti krajský súd vyhodnocuje vo vzťahu k osobe obžalovaného aj v nadväznosti na predchádzajúcu jeho trestnú činnosť, teda pri úvahách nad tým, k akej prípadnej trestnej činnosti má tendenciu inklinovať. U obžalovaného B. tak ide o osobu, ktorá bola v minulosti potrestaná súdom, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/60/2017 zo dňa 22.6.2017, právoplatným 22.6.2017, pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere

2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, do 23.12.2018, pri ktorom odsúdení platí, že sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol (osvedčený dňa 10.4.2019). Pre porovnanie pri obžalovanom F. G., ktorý má rovnako ako obžalovaný B. jeden záznam v odpise z registra trestov, ide o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/95/2019 zo dňa 4.10.2019, právoplatným 4.10.2019, pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere

3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov, do 5.10.2022 a iné (vrátane ochranného ústavného protitoxikomanického liečenia), pri ktorom odsúdení platí, že sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol (osvedčený dňa 2.3.2023). Vyhodnotenie osoby obžalovaného A. B., jeho trestnej činnosti

(i s prihliadnutím na vyhodnotenie osoby spoluobžalovaného G. a ním spáchanú trestnú činnosť) nebolo okresným súdom učinené správne, keď pri úvahách o treste (vychádzajúc zo zjavne nesprávneho výpočtu upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody), okresný súd menovanému ukladal rovnako úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako obžalovanému G.. Pri objektívnom vyhodnotení všetkých relevantných skutočností vzťahujúcich sa k osobe obžalovaného A. B., na ktoré krajský súd v tomto rozsudku poukazuje už vyššie a k aktuálne posudzovanej trestnej činnosti obžalovaného, ku ktorej sa priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval, je okresným súdom uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov neprimerane prísny. Isto, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace, s ktorým pri takto okresným súdom upravenej spodnej hranici trestnej sadzby, okresný súd v úvahách o výške trestu odňatia slobody operoval ako s trestom neprimerane miernym, sa i krajský súd stotožňuje, navyše

i s konštatovaním, že takýto trest by čo aj len v teoretickej rovine bolo možné obžalovanému A. B. ukladať jedine pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., t.j. pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby, na ktorý postup tu u obžalovaného A. B., podľa názoru krajského súdu celkom isto nie sú splnené zákonné podmienky. Treba navyše dodať, že trestná činnosť páchaná obžalovaným B. v období od júna 2022 do 23.6.2023 nepredstavuje takú skutočnosť, ktorú by bolo možné vyhodnotiť ako uplynutie dlhšieho času od jej spáchania. V zmysle už ustálenej súdnej praxe nie je totiž obdobie cca 2 rokov ako obdobie medzi spáchaním skutku a rozhodnutím súdu v merite veci dlhším obdobím a dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. (s poukazom na Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd).

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017, z ktorého vyplýva nasledovný záver: „Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Krajský súd si je vedomý, a to aj s prihliadnutím na vyššie uvedené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, že v prípade vyhlásenia viny obžalovaný automaticky nemá nárok na ukladanie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. Krajský súd v tomto konkrétnom prípade obžalovaného A. B. zastáva názor, že tu ale reálne existujú dôvody, ktoré odvolací súd podrobne uvádza v tomto rozsudku už vyššie, pre ktoré je možné v jeho prípade, pri ukladaní trestu postupovať podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. a ukladať mu trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (t.j. zníženú o 1/3). Najvyšší súd v stanovisku v prípade vyhlásenia viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní pripúšťa možnosť ukladania mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody obžalovanému pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody práve podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. (v aktuálne účinnom znení), kde v každom konkrétnom prípade vyhlásenia viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní bude následne na úvahe súdu (ktorá samozrejme musí byť náležite odôvodnená), či v danom prípade sú, alebo nie sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák.

(v aktuálne účinnom znení).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zohľadniac odvolacie argumenty obžalovaného (znižiť trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov), krajský súd svoje úvahy uzatvára takto. Na uloženie úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému A. B. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 5 Tr. zák. vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, teda pri maximálne možnom znížení spodnej hranice zákonnej trestnej sadzby o celú 1/3, tu nielenže je zákonný rámec, ale je tu aj kvalifikovaný dôvod, ktoré skutočnosti potom robia takto uložený úhrnný trest odňatia slobody (4 roky a 8 mesiacov) zákonným a spravodlivým. Krajský súd, vychádzajúc z toho, že odvolaním obžalovaného napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina v časti vo výroku o treste, je dôvodný, nakoľko okresným súdom uložený úhrnný trest je pre obžalovaného neprimerane prísny, preto na predmetné reagoval rozsudkom, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu, s odôvodnením v konkrétnostiach tejto trestnej veci, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením obžalovaného A. B. na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia je pre obžalovaného neprimerane prísny, nezohľadňujúci správne aplikovanie zásad pre ukladanie trestov. Následne pri nezmenenom výroku o vine, výroku o ochrannom opatrení – ochrannom liečení a ochrannom dohľade, krajský súd obžalovanému A. B. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, § 41 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 5 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Krajský súd v ďalšom podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to: mobilný telefón zn. HUAWEI P30-LITE, s bielym zadným krytom a čiernym obalom s príslušenstvom a čierne textilné vrecko s logom „JBL“ a podľa § 60 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest prepadnutia vecí finančnej hotovosti v sume 763,40 eur, nakoľko tu sú dané zákonné dôvody, ako na tieto inak (skutkovo i právne) správne poukázal už okresný súd v odvolaní napadnutom rozsudku.

Krajský súd dodáva, že úvahy nad uložením trestu odňatia slobody v podmiennej forme, prezentované obžalovaným v podanom odvolaní – v jeho záverečnej fáze, ako forme alternatívneho rozhodnutia krajského súdu, nie sú pre krajský súd relevantné a prijateľné. Aj na tomto mieste krajský súd konštatuje, že na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, teda aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tu v danom prípade nie je zákonný dôvod. Pri treste odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov (t.j. už zníženom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák.), nie je v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 Tr. zák. („súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky ...“) a ani v zmysle ustanovenia § 51 ods. 1 Tr. zák. (súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúci štyri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe), vôbec možné ukladať trest odňatia slobody v podmiennej forme.

Krajský súd v nadväznosti na takto, v tomto rozsudku už vyššie uvádzaným úvahám odvolacieho súdu, v ďalšom považuje za potrebné zvýrazniť, že vedomý si ustanovenia § 324 ods. 1 Tr. por. (t.j. ak je dôvod, na ktorého základe rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného, na prospech aj ďalšiemu

spoluobžalovanému, ktorý nepodal odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v jeho prospech), avšak toto ustanovenie v danom prípade nie je možné automaticky aplikovať aj vo vzťahu k spoluobžalovanému F. G., nakoľko okresným súdom uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov tomuto obžalovanému, pri rovnako použitej právnej kvalifikácii žalovaného skutku (ako u obžalovaného B.), je v jeho prípade zákonný (t.j. trest uložený v zákonom vymedzenej trestnej sadzbe podľa § 173 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 5 Tr. zák., teda ukladaný v rozmedzí od 4 rokov a 8 mesiacov do 15 rokov) a aj spravodlivý, zohľadňujúci nielen osobu tohto obžalovaného, ale aj charakter a okolnosti spáchania trestnej činnosti, za ktorú bol (obžalovaný G.) súdom odsúdený. Aj na tomto mieste krajský súd opakuje, že obžalovaný vo všeobecnosti nemá nárok na to, aby súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák. v jeho maximálne možnej miere, t.j. znížením dolnej hranice trestnej sadzby o celú 1/3. U menovaného (G.) okresný súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák. v takej miere, že mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov uložil znížením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá je pri ustanovení § 173 ods. 3 Tr. zák. 7 rokov.

Vo vyššie uvedenom tak ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.